

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 531/2018
09.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 3) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Будимира Дринчића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 270/18 од 15.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 09. маја 2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Будимира Дринчића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 270/18 од 15.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К број 485/2016 од 04.10.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 3) КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64., 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року провере од три године од дана правоснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 85. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране обављања делатности и дужности директора у другом привредном субјекту и у другом субјекту привредног пословања, односно у установи, предузећу и другом субјекту којем је поверено вршење јавних овлашћења, а која су везана за располагање, коришћење, управљање, руковођење или чување имовине, на рок од три године.

Окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка – паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од три месеца од дана правоснажности пресуде, под претњом принудном извршења, а оштећени је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 270/18 од 15.03.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу, само у делу одлуке о кривичној санкцији, пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.485/2016 од 04.10.2017. године, исправљена решењем истог суда под назначеним бројем од 16.10.2017. године, преиначена је тако што је окривљени АА због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 3. КЗ, због којег је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, те тако што је окривљеном изречена мера безбедности забране обављања делатности и дужности директора у другом привредном субјекту, у другом субјекту привредног пословања, односно у установи, предузећу и другом субјекту којем је поверено вршење јавних овлашћења, а која су везана за располагање, коришћење, управљање, руковођење или чување имовине на рок од пет година, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Будимир Дринчић, поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 број 270/18 од 15.03.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће „одржати на снази пресуду Основног суда у Врбасу К.бр. 485/2016 од 04.10.2017. године и окривљеном потврдити изречену условну осуду“.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА у захтеву истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, те због које је

подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, бранилац у образложењу захтева не конкретизује у чему се ова повреда састоји, већ истиче да приликом доношења одлуке другостепени суд није имао у виду „кључне чињенице које се односе на субјективни однос оптуженог према делу и сврху кажњавања“, да у радњама окривљеног нема субјективног односа према делу - ни умишљаја, ни нехата, те да је окривљени и пре и током судских поступака више пута предлагао мирно решење спорних питања и у писаном облику предлагао поравнање и испуњење својих обавеза испоруком производа. Надаље, у захтеву се наводи да је „виша сила довела до пропасти посла у који се окривљени упустио још 2005. године“ а због чега, према ставу браниоца, на страни окривљеног нема кривице, а самим тим ни кривичног дела, имајући у виду одредбе члана 14. КЗ.

По оцени овога суда, изложеним наводима захтева за заштиту законитости указује се на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП), међутим ова повреда се образлаже тако што бранилац полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци и изводи сопствене чињеничне закључке, при чему не истиче повреду због које је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца.

Како је, дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено (из члана 485. став 1. тачка 1)ЗКП), а суштински се захтевом указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА -адвоката Будимира Дринчића одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић